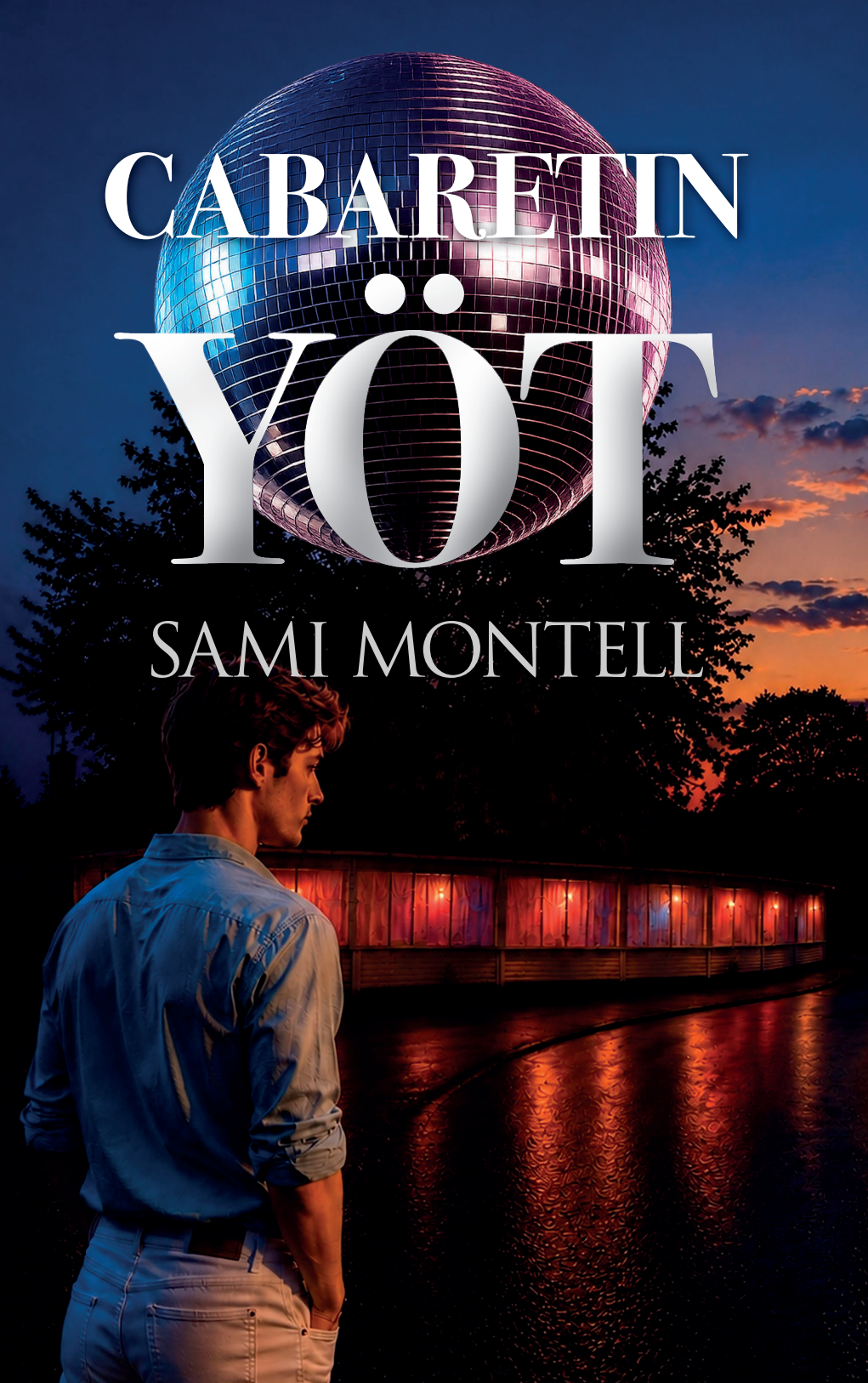

CABARETIN

YÖT

SAMI MONTELL

Sami Montell

Cabaretin yöt

Nimikkeen automaattinen analysointi tietojen, erityisesti mallien, trendien ja korrelaatioiden, saamiseksi tekijänoikeuslain 13b § ("tekstin- ja tiedonlouhinta") mukaisesti on kielletty.

© 2026 Sami Montell

Kannen suunnittelu: SE Design

Kustantaja: BoD · Books on Demand, Mannerheimintie 12 B, 00100
Helsinki, bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273, 22763 Hampuri,
Saksa

ISBN: 978-952-80-8836-3

Omistettu homomiehille

I

13. heinäkuuta 1985

Kello 12

”Saatana!”

Forumien kauppakeskuksen rakennustyömaalle pyrkivä rekka jumitti ratikkakiskoilla eikä ratikka päässyt kääntymään, vaan tukki koko pituudellaan reitin Kaivokadulle. E-J. kamposi stressireaktiona auton ikkunan kokonaan auki kiivaalla kädenpyörytyksellä ja imi keuhkonsa täyteen ilmaa, jossa tuoksui kesäinen Helsinki; katupöly, pakokaasut ja vieno merituulen aromi. Nuori mies naputteli sormillaan autonsa kojelautaa, purki promoottorin stressiään yhtymällä tiukan biitin päällä leijuvaan iskevään kertosäkeeseen. Keikutti päätään oikealta vasemmalle, sukaisi sitten vielä suihkunkosteaa tummaa tukkaansa muutamia kertoja ja mietti, että olisi ehtinyt liikenteeseen hieman aikaisemmin, ellei se yksi olisi tullut siihen kylpyhuoneeseen vielä kerran pyllistelemään. Toki heti aamusta oli ollut hyvä antaa hetki parisuhteelle ja kyytiä poikaystävälle, saada ajatukset irti velvollisuuksista. Hän vilkaisi hyväksyen lähes jo valmista uuden kauppakeskuksen rakennusta ja sitten anovasti kelloa ranteessa. Periaatteessa ei ollut vielä mikään kiire, mutta olisi hyvä olla mahdollisimman aikaisin Ravintola Kaisaniemessä. Yökerhon ovet avattiin vasta kahdeksan tunnin päästä, silloin siellä olisi jälleen Club Cabaret, jonka promoottori hän oli. Kaikenlaista tehtävää oli, ne hän ehtisi kyllä, rutiinia oli kuitenkin jo yli neljän vuoden verran, mutta hän tiesi, että tämän illan esiintyjä tuli harjoituksiin aina reilusti sovittua ennen ja hän halusi itse olla asemassa hyvissä ajoin ennen sitä. Aamulla hän oli ennen aamiaista alkanut vastailemaan klubinsa ihailijapostiin, kirjeitä oli taas ehtinyt kertyä melko lailla, osa ulkomailta asti; ihastuneilta turisteilta ja vierailuaan vasta suunnittelevilta, joiden korviin oli kantautunut tieto Helsingin ainoasta kansainvälisen tason gaypaikasta. Oli hieman mysteeri, miten sana kulki. Toisaalta vakioasiakkaissa oli suurlähetystöjen henkilökuntaa, muotialan ihmisiä ja muita hyvin verkostoituneita, se varmasti auttoi. Sellaisia kirjeitä oli ihanaa saada ja siinä lukiesaan ja vastauksia kirjoittaessaan ajan kulkukin helposti unohtui. Oman työn hedelmistä oli alkanut tulla melkein parempi mieli kuin seksistä, hämmäntävä ajatus joka oli herättänyt miettimään vuosien karttumista. Hän ojensi kätensä ratilta suoraksi pelkääjän penkille, lepäämään hetkeksi ja hengitti jälleen pitkään sisään ja ulos. Musta penkki oli auringon paahteesta epämukavan lämmin, hän läpsytteli kämmentään sen karheaan pintaan. Syke alkoi jo sitten laskea kaiuttimissa takovan musiikin biittinopeuden alle. Kiskoille oli kasaantunut jonoon useita ratikoita, odottamaan suman aukeamista, jalankulkijat käyttivät tilaisuutta hyväkseen ja kulkivat rohkeasti Mannerheimintien yli välittämättä siitä näyttivätkö liikennevalot vihreää vai punaista. Rekka nytkähteli yhä edessä poikittain kuljet-

tajan saattaessa sitä vähitellen oikeaan kulmaan. Hän pudotti käsi-vartensa avoimesta ikkunasta ulos, antoi sen levätä vasten autonsa kylkeä ja jatkoi itsensä rauhoittelua kertaamalla tehtävälistaa mielessään. Olisi ihan kiva, jos kaiken yleishääramisen ohessa jäisi aikaa vielä hengähtää pieni hetki ennen ovien avaamista. Useimmiten kuitenkin tuli yllättävää säätämistä ja mihinkään hengähtämiseen ei vain ollut aikaa. Pari viikkoa sitten aikaa oli poikkeuksellisesti jäänyt ja ravintoloitsija oli tilaisuuden tullen pyytänyt E-J:n kahville ravintolarakennuksen toisen kerroksen huoneistoon. Kuten aina kun joku tekee jonkin kivan yllättävän eleen, heillä on etikkapullo selän takana valmiina kirpeyttä tuomaan ja niin oli ollut nytkin. Kaisaan olisi tulossa putkiremontti. Ei ollut mitään tietoa, koska edellinen oli tehty, jos koskaan. Ravintola oli kuitenkin rakennettu jo reilusti yli sata vuotta sitten ja sittemmin laajennettu muutamaankin otteeseen. Remontista tulisi kustannuksia, vaikka kaupunki kiinteistön omistikin. Yksityiselle toimijalle se olisi vaikea tilanne, oli ravintoloitsija selittänyt. Yökerho- ja ravintolatoiminta olisi katkolla monta kuukautta, remontin jälkeen vuokra nousisi, paljonkin. Hän vakuutteli, että mitään ei vielä oltu päätetty mutta HOK:lta oli jo tiedetty ottaa yhteyttä, siellä oli suurta kiinnostusta ostaa Kaisaniemen ravintolatoiminnot. Ja tässä kaupungissa, Hokki saa mitä haluaa, ja ostaa kaiken pois tappaakseen kilpailun, kuten E-J. myös tiesi. Hänen sykkeensä ylitti samantien takaikkunalla pumppaavien kauittimien vakaan 118 iskua minuutissa tason. Cabaret Clubia oli kyllä vietetty myös Hokin ravintoloissa, Silver Nightin torstai-illat olivat olleet suuri menestys. Ravintolassakin oltiin kovasti tykätty, juomamyynä oli ollut parempaa kuin koskaan, sillä homothan joivat enemmän kuin mikään muu asiakasryhmä, kuten E-J. parhaiten tiesi, mutta. Mutta. *Muttamuttamutta*. Iso toimija halusi sorkkia klubin konseptia ja ei hävennyt kertoa E-J:lle, miten sitä tulisi muuttaa. Muutosten myötä iltoja Hokin ravintoloissa voisi saada enemmänkin, niin luvattiin. Sitä ei tulisi koskaan tapahtumaan, sen oli E-J. päättänyt. Oli päivänselvää, että Hokki ajatteli Cabaretia vain rahantekokoneena. Kyllä klubin tuotot E-J:llekin kelpasivat, mutta hänen suhteensa siihen ja sen asiakaskuntaan olivat aivan eri planeetalta. Raitiovaunu liukuviimein pois edestä, hän painoi kaasua ja huristi hetken eteenpäin kunnes oli pysähdyttävä punaisiin valoihin. Cabaret oli aloittanut ravintola Kaisaniemessä ja tiettyssä mielessä rakentui vanhan tilan historiallisille hartioille. *Mutta menestyy se muallakin, jos niikseen tulee.*

Makkaratalon edessä oli vapaa parkkipaikka kuin häntä varten, hän ampaishi vikkelahti ulos autostaan, harppoi matalat leveät portaat ylös betonikolossin tasanteelle ja jatkoi kohti päädyn kapeaa uutta lasiseinäistä lisärakennusta, sen kukkakauppaa. Hän halusi viedä ravintoloitsijan vaimolle kukkapuskan tämän syntymäpäivän

kunniaksi. Kukkauppa vain oli pimeänä, näytti siltä, että se ei ollut ollut auki enää vähään aikaan, ikkunoista näkyi kuivan ja pimeän julmuuteen nääntyneitä kukkia. Hän manasi mielessään ja ihmetteli sitten vasta, mitä oli mahtanut tapahtua, hän tiesi kauppiaan. Stressaantuneeseen mieleen ei siltä seisomalta tullut toista kukkaupppaa kätevältä lähietäisyydeltä, Stockmannin tavaratalossa oli, mutta hän ei ollenkaan jaksanut nyt mennä sinne hässäkkään, eikä hän rehellisesti sanottuna jaksanut alkaa pohtia asiaa enempää. Kukat saivat nyt jäädä. Jos rouvaa näkyisi, tämä saisi tyytyä lämpimään halaukseen. Hän saisi Kaisassa kuulla kukkakaupan kohtalosta, olihan se baarimikko Jalmarin kumppanin yritys. Jalmaria ei vain ollut näkynyt vähään aikaan. *No, kyllä siitä joku jotain tietää.* Hän riensi viikonloppuostoksilla olevia ketterästi väistellen takaisin autoonsa. Kytättyään ratin takana hetken, hän näki tilaisuutensa tulleen ja pyöräytti u-käännöksellä takaisin Rautatientorin suuntaan ja siitä pian oikealle. Meno katkesi heti liikennevaloihin Ateneumin kohdalla, hän käänsi musiikkia lujemmalle odottaessaan valojen vaihtumista ja avasi taas ikkunan. Kaartaessaan autoletkassa katu-kuilua ylös hän ohitti ravintola PamPamin entiset tilat, 70-luvun taitteessa homojen suosiman tasokkaan paikan, jossa hänkin oli debyyttinsä Helsingin gayelämään tehnyt. *Hyvin istuvissa housuissa.* Hän vei kätensä ulos ikkunan reunalle ja naputteli rytmiä auton kattoon ajaessaan eteenpäin. Taakse vasemmalle jäi Formian elokuvateatteri ja sen pahojen vibojen julisteet, siellä pyöri *Shining - Hohto*. Poikaystävä haluaisi nähdä sen, mutta hän ei ollut niinkään innostunut. Viikko oli ollut päivätöissä kiireinen, muut olivat lomalla ja unet olivat jääneet vähän vähiin, opintoja ei ollut ehtinyt tehdä. Hän ei voinut olla miettimättä, että edes joskus voisi olla kiva itsekin pitää kesälomaa. Hän ehti juuri ja juuri läpi liikennevaloista ja huristi Pukevan tavaratalon ohi, enää korkeintaan viisi minuuttia ja hän olisi perillä. Hakaniemen torilta saisi kukkia, mutta hän päätti, että ei ehtisi hakea niitä.

Jacob vilkaisi vesiryöppyjen läpi taakseen, hän oli varma että häntä seurattiin. *Sehän ei ollenkaan haittaa. Minäkin huomasin sinut komea uros!* Hän kauhoi vähän hidastaen eteenpäin altaassa, keskittyi jalkojen avaavaan liikkeeseen. Aivan kuten hän oli odottanutkin, takana tuleva uimari tuli häpeilemättä lähemmäksi. *Jos nyt oltaisiin Yrjönkadun hallissa, hänelle olisi kaikki herkut esillä.* Jacob oli tullut aamu-uinnille Stadikalle, yhdelle Helsingin kesäkeitaista, jota homomiehet suosivat kaupungin uimahallien ollessa kesäajat suljettuina. Täällä uitiin siveästi uimahousuissa, toisin kuin Yrjönkadulla, mutta altaita reunustavalla nurmikolla loikoillessa saattoi löytää toisia nälkäisiä katseita. Suihkussa oli tietenkin

jonkin sortin käärmenäyttely täälläkin. Altaan pää alkoi häämöttää, hän nousisi sieltä ylös, takana oli jo viisi kierrosta, se saisi tälle päivälle riittää.

Saavuttaessaan portaat hän hidasteli sen verran, että seuraajansa varmasti huomasi hänen lopettavan ja ymmärtäisi pysähtyneen. Vasta kun hän huomasi seuraajan pysähtyneen hän alkoi nousta portaita ylös kuin painovoima olisi yhtäkkiä moninkertaistunut. Portailta päästyään hän pysähtyi vielä laatoituksen päälle ja katsoi olkansa yli altaasta nousevaa vettä tihkuvaa karvaista vartaloa, siniset hohtava speedot suojasivat selviä pullistumia. Seuraaja nosti altaasta päästyään kätensä otsalleen ja veti hiukset pois kasvoiltaan, katseet kohtasivat muutaman sekunnin. *Jonkin verran vanhempi, mutta ei se mitään.* Jacob lähti hitaasti astelemaan kohti suihkuhuonetta, hän varmisti vielä loivasti vilkaisemalla, että seuraaja tuli perässä. Jacobin jalkojen musta karvoitus häipyi valitettavan ratkaisevissa kohdin keinokuidun alle, mutta se vain lisäsi seuraajan intoa kun metronomin tarkkuudella pompahtelevat pakarat johdattivat eteenpäin. Jacob tunsu tuijotuksen ja nautti siitä. Hän oli tietoisesti lähtenyt pelaamaan *vaarallista* peliä. Himon kohteena oleminen kiihotti ja kutkutti. Miehen vietteleminen onnistui luonnostaan, kuin hän olisi edellisessä elämässään ollut juhlittu kurtisaani, haaremin paras tanssija. Sitä ominaisuutta hän oli Annassa, vaimossaankin rakastanut ensi silmäyksellä, miten tämä osasi viettelyn taidon. Jacob osasi hidastaa kävelyään viekoittelevammaksi, olla muuten kuin ei huomaisikaan, kiusata miestä, taito, jota hän oli harjoittanut vasta pari vuotta. *Tässä elämässä.*

Toissa talvena hän oli ottanut tavakseen käydä Yrjönkadun uimahallissa. Se oli alkanut aivan sattumalta, hän ei ollut aiemmin harrastanut uintia, oli aina kesäisin uinut jonkin verran meressä tai järvessä, mutta uimahalleissa hän ei ollut juurikaan käynyt. Työpaikalle oli tullut vierailulle kollega Amerikasta ja tämän kaitsminen oli annettu Jacobille, sillä vierailu liittyi suureen diiliin, jossa hän oli mukana. Amerikkalainen, salskea suurin piirtein saman ikäinen nuori mies halusi kovasti tutustua suomalaisen saunaan. Jacobin yllätykseksi tämä oli tiennyt haluta juuri Yrjönkadulle. Hän oli ajatellut, että olisi tilannut työpaikan cateringiltä saunatarjoilut saunatiloihin, muutkin myyntitilimistä olisivat voineet osallistua. Kun amerikkalainen ehdotti Yrjönkadun hallia hän ajatteli, että tämä ei vain halunnut esiintyä alasti kaikille kollegoilleen, tämä kun ilmaisi saunatoiveensa kahden kesken ja jotenkin Jacobille oli tullut tunne, että hänen tulee vain suostua, olla kohtelias isäntä. Sitä paitsi amerikkalainen oli hauska ja hyvän näköinenkin, tuuheat hiukset leveä hymy. Yrjönkadun halli oli tyylikäs ja sijainniltaan hyvä, siitä olisi helppoa jatkaa syömään ja baariin. Hän muisti miettineensä, että ehkä amerikkalaista kiinnosti eurooppalainen tyyli. Tämä oli

kuitenkin ollut kiinnostuneempi Jacobista, minkä oli tehnyt selväksi jo heti riisuuduttuaan. *Ne vaatteet lähti päältä todella nopeasti.* Amerikkalainen selvästi viihtyi ilkosillaan Jacobin vilkuilevan katseen kohteena. Hän ei ollut nähnyt toisen miehen täyttä erektiota sitten varhaisen teini-ian. *Ja miten olinkaan sitä kaivannut.* Kun sellaista nyt tarjoiltiin hän ei voinut olla katsomatta. *Se oli niin siinä ihan lähellä, niin lähellä että sen haistoi.* Sitä hän oli odottanut, siihen hän oli tuntenut mahdollisuuksien viittaavan. Ja siinä se nyt oli ja hän oli tajunnut, että hän halusi, hän oli valmis haasteeseen, jolla universumi selvästi häntä koetteli ja päätti siltä seisokilta tarttua hetkeen, kun se niin vaativasti kurkotti häntä kohti ainoa silmänsä ammoltaan. Amerikkalainen kollega pääsi syvällisesti tutustumaan Suomeen.

Jacobin bokseissa värähti vielä nytkin muiston kunniaksi. Jälkeenpäin amerikkalailen oli kertonut lukeneensa Yrjönkadun uimahallista ja Cabaret Clubista, minne tämä oli myös halunnut, jenkkiläisestä homomatkaooppaasta. Seksuaalisuudessaan kokeneempänä amerikkalainen oli nähnyt Jacobin salaisuuden. Kohteliaasti tämä oli sanonut olevansa kiitollinen, että oli saanut olla Jacobin ensimmäinen. Seuraavia alkoi pian tulla. Hän alkoi käydä säännöllisesti Yrjönkadulla, se oli perheelliselle miehelle kätevä paikka saada miestä ja palata sitten voimakkaampana kotiin perhe-elämän velvollisuuksiin. Kaikki Yrjönkadulla eivät toki olleet miesten perään, eikä paikan salainen luonne ollut sillä tavalla yleisesti tiedossa, että siellä käynnistä olisi saanut leiman, ei se mikään gayklubi ollut. *Mutta kyllä siellä kaikenkarvaista pyllistelijää ja patsastelijaa riittää. Kuten täällä Stadikallakin.* Saattoikin sattua, että joskus katseen noustessa polvien ja navan välistä leuan yläpuolelle vastassa olivatkin tutut kasvot, jonkun jonka ei ollut koskaan kuvitellutkaan himoitsevan miestä. Jacobille niin oli käynyt tietävästi vain kerran, mutta se kerta keikautti pelilaudan nurin ja mullisti neljän ihmisen elämän. Sen takia hän oli tässä pelinappulat vielä hajallaan.

Hän astui suihkun alle ja kumartui vapautuakseen kylmästä niljakkaan kireästä kankaasta. Seuraaja oli tullut viereen ja innokaan silmäyksen jälkeen veti uimahousunsa pois hänkin ja sen jälkeen nahat taakse ja taipui kaarelle lämpimän vesisuihkun alla. Häntä miellytti miehen atleettinen vartalo, kyrvän sivulla erottui selvästi vilkastuneen verenkierron muodostoma kysymysmerkki. Hän kostutti vielä suunsa ottamalla suihkusta kulauksen vettä ja antautui sitten kohtalolleen. Hän käänsi pakaransa seuraajaan päin ja venyteli tavoitellen varpaitaan. *Täysin viaton liike.* Hetken kuluttua hän suoristi vartalonsa ja käänsi katseensa seuraajansa kasvoihin, säkenöivät silmät kohtasivat jälleen. Hän näki miehen katseessa voitonriemua. Hän tiesi nyt, että hänen oli määrä antaa miehelle,

mitä tämä ikinä haluaisikaan. Oli myös toimittava heti, ettei kukaan muu tullut väliin. Näillä tantereilla vallitsevat viidakon lait, se joka kehtaa saa, vaikka sitten veisi ainoat herkut toisen huulilta. Jos mies seuraisi vielä pukuhuoneeseen, hän tekisi seuraavan siirtonsa.

Jacob kaarsi keltaisen Volvon perässä Laakson sairaalan parkki-paikalle ja sujahti suoraan vapaaseen rakoon vähän etäämmälle. Hän sammutti moottorin, mutta antoi Phil Collinsin kasetin soida vielä, *I Missed Againin* sanat tuntuivat puhuvan hänelle. Hän huomasi seuraajansa muutaman auton tuolla puolen jo nousseen autostaan ja seisoskelevan sen edessä odottavana. Edessä nökötti Keskuspuiston sekavan kasvillisuuden seinämä. Hän tunnusteli vielä nopeasti var-talonsa tilan, kyllä hän oli valmis ottamaan miehen sisäänsä. Hän napsautti musiikin seis ja nousi autosta. Seuraaja astui jo metsikön puolelle ja hän kiirehti perään. He olivat vaihtaneet pukuhuoneessa lukuisia katseita, muutaman hätäisen pikaisen kosketuksen ja pari sanaa. Jacob oli huomannutkin sormuksen miehen sormessa, kuten hänellä itselläänkin oli, turhia ei ollut tarvinnut selitellä, tämä oli ollut selvä määränpää. Laakson metsikkö kätki cruising-alueen, mut-kattoman paikan ruokkia miehennälkää mihin vuorokauden aikaan tahansa. Varsinainen toiminta-alue ei ollut suuren suuri, kohtalai-sen kokoinen paljas kallion nyppylä ja ympäröivää ryteikköä, jonka suojissa oli helppo häärtä. Hän väisteli hentoja oksia ja katsoi ettei astunut mihinkään epämääräiseen, tällä kohdin metsikkö huokui ruokkoamatonta multaista kosteutta, hän tiesi että edempänä olisi kuivempaa. Hän tunsu huminan päässään yltyvän kun mies pysäh-tyi. Jacob saavutti miehen ja he suutelivat estottomasti vaihtamatta sanaakaan. Mies oli vähän pidempi, useimmat olivat, mutta Jacob seisoi kannon päällä. Mies puristi omistajan ottein pakarasta, Jacob painoi kämmenensä sepalukselle, päässään vain yksi ajatus. *Ota mut kuin olisin kiimainen teinityttö!* Mies tunki kätsensä sisään Jacobin farkkujen kauluksesta ja ropeloi pallot sormiensa väliin. *Onkohan kysymysmerkistä tullut jo huutomerkki?* Jacob tunsu miehen kovet-tuvan nopeasti. Mutta vielä tässä ei voitu asia toimittaa, hän tiesi mukavamman paikan vähän edempänä. He ylittivät aukean kallion edessä, sen päällä näkyi muutama mies, joiden katseet heti luk-kiutuivat tulokkaisiin. *Muillakin on nälkä, mutta sorry boys, tämä kinkku on mun.* He kävelivät reippaasti puskien ohi avarampaan osaan metsää. Mies meni tottuneesti nojaaman yhteen vahvarunkoi-sista puista. Jacob katsahti nopeasti ympärilleen, muita ei näkynyt, ainakaan vielä, hän laskeutui polvilleen. Mies hyväili hitaasti hänen hiuksiaan pitkien sormiensa välissä, kun hän nöyränä aloitti tehtä-vänsä. Miehen kyrpä oli jo innosta tahmea kun Jacob vihdoinkin sai sen käsiinsä. Samalla hän varmisti yhden asian, vei kämmenensä miehen pakaroilla ja puristi niitä. Mies keskeytti Jacobin kämme-nien kähminnän alkuunsa, sitä hän oli halunnutkin, hän halusi olla

se jota naidaan. Heti kun mies oli ahnaasta imemisestä kovettunut täyteen mittaansa hän käännähti ketterästi ympäri, veti urheilushortsit kinttuihin ja pyllisti leveässä haarassa. Pienet kiinteät pakarat vetäytyivät, riemureikä tuli selvästi esiin. Epäröimättä mies painoi märän kyrpänsä puskarakkaansa reiälle ja odotti sen antavan paineelle periksi. Jacob sai mitä toivoi.

Parvekkeen avoimesta ovesta olisi laiska kesätuuli tuonut sisään raitista ilmaa, mutta sielä leijailikin terävä tupakan tuoksu. Nuorukainen nojasi levotonta lantiotaan parvekkeen kaiteen lujaan rautaan ja imi ahnaasti pitkää savuketta. Vesa ei yleensä polttanut, mutta bilepäivinä se kuului tunnelmaan. Eikä mikä tahansa tupakka, ei mikään rööki. Dunhillin pitkä savuke ja sen tavallista pidempi imuke huulien välissä innostivat puskemaan taivaalle pitkän suorana sojottavan savupatsaan, se korvasi eroottista kokemusta, jota ei voinut olla saatavilla. Ei nyt, *ei vielä*. Se sai Vesan hetkeksi tuntemaan itsensä seksikääksi ja olevansa miesten haluama, kuten Hollywoodin kulta-ajan suuret tähdet. Muuta erotiikkaa ei hänellä elämässä ollutkaan, kipunoivia haaveita senkin edestä, oikeastaan joka hetkeen. Hän oli kyllä himoinnut jo muutamaakin lihaa ja verta olevaa miestä, mutta se ei ollut koskaan ollut molemminpuolista. Tai ainakaan mitään ei ollut tapahtunut. *Ei oikein mitään. Ei sillä tapaa*. Armeijan talvileiriltä tullessa saman tuvan toinen varusmies oli tullut rekan lavalla istumaan vartalo kiinni Vesaan ”jaettu ruumiinlämpö”, oli Holopainen vain ujosti sanonut lujasti hänen kylkeensä painautuneena ennen nukahtamistaan. Se oli tuntunut paitsi lämpimältä myös täysin luonnolliselta. Kylki vasten kylkeä. *Ihanalta*. Vesa olisi halunnut jakaa niin paljon muutakin. *Ehkä koko elämän. Sehän oli ihan mukava poika*. Suurimman osan matkaa he olivat nuokkuneet enemmän tai vähemmän tiedottomassa tilassa, kuten lavalla pressun alla muutkin varusmiehet väsyneinä ja kaukana kotoa. Pian Holopaisen reisi oli painautunut omaa reittä vasten. Sitten nukahtaneen nuokkuva pää painunut tuttavallisesti Vesan olkaa vasten siirtyen siitä sitten seuraavan säpsähdyksen tullen pois päinvastaiseen suuntaan, mutta taas palannut vasten lämmintä olkapäätä. Siinä hän oli saanut tuntea miehen rauhallisen ja lämpimän hengityksen, tämän vienon tuoksun, leirillä ei turhan hyvin voinut peseytyä, mutta sauna oli ollut edellisenä iltana. *Melkoisen turpea kikkelikavalkadi, olihan metsässä oltu viikon verran*. Viaton hetki hämärässä rekan lavalla oli tuntunut valtavan hyvältä. *Sellainen suloinen ja leppoisa nutipää. Ihan tavallinen vain*. Muutamaa ujoa silmäystä ja lausetta lukuunottamatta Hän ja Holopainen eivät kuitenkaan olleet koskaan edes puhuneet mitään keskenään. Hän jäi miettimään olisiko voinut tehdä jotakin toisin, olisiko hänen pitä-

nyt tehdä jotain toisin. Hän imi savukkeesta viimeiset savut irti ja runtasi sen säilykepurkin korventuneeseen metallikanteen, pudotti sitten vedellä puoliksi täytettyyn purkkiin ja ruuvasi kannen tiiviisti kiinni. Mikään ei ollut inhottavampaa, kuin sammutetun tupakan katku. *Paitsi pakollinen asepalvelus, mutta se oli nyt takana. Suoritettu.*

Hän vei kätensä farkkujensa takataskuihin ja ponnisteli pakaroi-taan. *Aika pienet ja napakat, tarvitsevat vain miehen kättä - ja vähän muutakin, tai oikeastaan paljon muutakin. Sitä. Siitosta kiitos.* Hän vei katseensa vastapäisten talojen välistä pilkottavaan metsään ja veti täydet keuhkolliset kesäilmaa. Huoneesta raikui musiikki, metallinharmaa ghettooblaster pyöritti kasetilta tummasävyistä energiaa, *Dr Mabuse* vaihtui *Second Timeen*. *Vihdoinkin pääsee bailaamaan.* Ajatus pyöri loopilla. Rinnassa sykkivä levoton sydän ajoi tarpeellista reippaammin virtaa raajoihin, jotka eivät voineet pysyä paikoillaan. Hän oli jo pari viikkoa haaveillut tulevasta illasta, koostanut varta vasten tuplapesäisellään kasetillisen menomusaa. *Tänään voi tapahtua mitä tahansa! Tuuletan armeijan ankean harmaan pois kunnolla. Ehkä ihan takaluukkua myöten Ah!* Hän pinnisti sulkijalihastaan, josta sisään ei ollut tähän mennessä päässyt kuin oma oikean käden etusormi ja kerran kondomiin puettu lenkimakkara. *Siellä se on ummessa. Odottamassa unelmien prinssiä.*

Armeija oli päättynyt kuukausi sitten. Hän oli jättänyt viimeisen yhteisen pubi-illan kesken ja lähtenyt vielä illalla kotiin Vaasaan, koska mitä hän olisi yöllä Turun kaduilla notkunut reppuineen, suurin osa armeijakavereistakaan ei jäänyt, tunnelma ei enää ollut sama, ajatukset olivat kaikilla jo muualla. Onnellisimmat olivat kiireellä lähteneet tyttöystäviensä luo silmät kirkkaina. Seuraavalla viikolla hän oli aloittanut työt, mutta nyt oli kunnan irtioton aika. Cabaretissa hän saattoi hengittää, siellä koki olevansa yksi muista, eikä mikään ulkopuolinen friikki, jonka pitää kokoa ajan varoa ettei vahingossa paljasta salattuja himojaan ja katso toista miestä liian pitkään ja väärällä tavalla. Vaikka jotkut Cabaretin asiakkaat olivat Vesan silmiin ihan hirveitä, liian olevinaan, liian junteja tai liian vanhoja, kähmivät ja kourivat ja diivailivat, jos eivät saaneet mitä halusivat, niin siltikin siellä tunsu kuuluvansa samaan miesrakastajien heimoon. Cabaretin mainoksen hän oli nähnyt porno-lehti *Kallessa*, montakin kertaa, ja pari kertaa uteliaana soittanut mainoksessa annettuun infonumeroon, siellä oli vain salaperäinen nauhoitettu viesti, joka kertoi seuraavasta illasta. Mainonta teki lopulta tehtävänsä ja uteliaisuus ja himot veivät. Heti kun hän täytti 18 oli ollut pakko päästä Helsinkiin. Hän ei edes täysin ymmärtänyt, miten poikkeuksellinen Cabaret olisi, hän ei ollut käynyt yökerhoissa kuin kerran sitä ennen. Hän olikin kuin sillä kuuluisalla halolla päähän lyöty, paikka oli ihan oikea yökerho, suuri

Kolmen vuosikymmenen ajan gay-yökerho
Cabaret kokoaa ihmisiä yhteen.

Heinäkuussa 1985 Vesa on lähdössä
Helsinkiin, Jacob palaamassa aamu-uinnilta
ja Juha valmistelee iltaa. Ystävineen he
valmistautuvat juhlimaan. Marko viettää
viimeistä lapsuuden kesäänsä. Mihin elämä
ja valinnat heidät vievät? Missä he ovat
kymmenen vuotta myöhemmin – entä
vuonna 2006?

Romaanin maailma muistuttaa omaamme,
mutta kulkee osin toisin: aids-pandemiaa ei
koskaan tullut.

Cabaretin yöt on gay-ihmissuhderomaani
rakkaudesta, ystävydestä, halusta ja ajan
kulumisesta – ja siitä, kuinka paljon ihmisen
elämässä on lopulta omaa tahtoa. Müsiikki
raikaa. Discon valot hehkuvat. Mies etsii
miestä. Kello nakuttaa armottomasti.

SAMI MONTELL on aiemmin kirjoittanut
Helsingin gayhistoriasta suomenkieliseen
QX-verkkolehteen. Cabaretin yöt on hänen
esikoisromaaninsa.

9 789528 088363